

5-1-1983

Malmö har fått sitt IMO-universitet

Mats Nihlén

Follow this and additional works at: http://commons.wmu.se/wmu_news

Recommended Citation

Nihlén, Mats, "Malmö har fått sitt IMO-universitet" (1983). *WMU in the News*. 140.
http://commons.wmu.se/wmu_news/140

This News Article is brought to you courtesy of Maritime Commons. Open Access items may be downloaded for non-commercial, fair use academic purposes. No items may be hosted on another server or web site without express written permission from the World Maritime University. For more information, please contact library@wmu.se.

Malmö har fått sitt IMO-universitet

— Detta markerar ett nytt och ärofyllt skede i världens sjöfartshistoria! Regeringar, organisationer, institutioner och individer från hela världen har gått hand i hand till stöd för denna unika institution. Malmö har med rätta blivit en klart skinande juvel på världens sjöfartskarta!

C P Srivastava, generalsekretär i FN:s internationella sjöfartsorganisation, IMO, slösade med lovorden när världens första sjöfartsuniversitet den 4 juli invigdes med pompa och ståt i Malmö.

Det är fd Sjöbefälsskolan i Malmö som nu blir Sveriges första FN-institution — en institution som ska stärka uländernas roll i internationell sjöfart genom att erbjuda upp till 150 platser per år för högre sjöfartsutbildning.

— Det nya universitet kommer att täcka behovet av sjöfartsutbildning på hög nivå med elever från hela världen, sa utrikesminister Lennart Bodström, som förrättade invigningen tillsammans med C P Srivastava, William T Mashler, direktör i FN:s utvecklingsprogram (UNDP) samt Malmö kommunfullmäktiges ordförande Arne Lundberg.

Invigningsprogrammet började med en kort ceremoni vid universitetsbyggnaden. Malmö brandkårs musikkår spelade glada marschmelodier innan C P Srivastava höll ett kort tal och bjöd tackelset att falla från den

skylt med WMU-symbolen som talar om att byggnaden innehåller "The World Maritime University".

Högtidligt

De många invigningsgästerna — representerar för IMO och andra FN-organ, medlemsländer, de 56 elever som redan anlänt, den svenska sjöfartsnärings och lokala politiker — skjutsades sedan till Rådhuset för ytterligare högtidstal och lunch i Knutssalen.

Kommunfullmäktiges ordförande Arne Lundberg hälsningstalade. Han berättade om det stora arbete som IMO, fyra departement (!), Malmö kommun och rektorn för sjöbefälsskolan, Sölve Arvedson (som även blir rektor för det nya sjöfartsuniversitetet), lagt ner på det unika projektet.

— Vi ska nu verka för att de elever som från jordens alla hörn kommer

hit ska finna sig väl tillrätta och att därigenom deras studier underlättas och blir resultatfyllda, lovade Arne Lundberg innan han till Srivastava överlämnade en malmöitisk sillagumma, återskapad av Gunnel Friberg, konstnär från Malmö.

Srivastava svarade:

— Aldrig tidigare har en stad från ett av våra medlemsländer gjort så mycket för världens sjöfartsgemenskap som Malmö! Här får västvärlden möjlighet att vidarebefordra sitt kunnande till länder som behöver detta för att kunna bygga upp egna handelsflottor.

William Mashler från FN:s utvecklingsprogram tackade för den svenska hjälpen som han ansåg vara i linje med traditionen från Folke Bernadotte.

— Vi betraktar detta som ett historiskt tillfälle och ett inspirerande exempel på internationellt samarbete för att på ett konkret, praktiskt och produktivt sätt hjälpa u-länderna!

Bistandsprojekt

— Sjöfartsuniversitetet måste i första hand ses som ett bistandsprojekt, sa utrikesminister Lennart Bodström. Svensk sjöfart har den lägsta olycksfallsprocenten i världen. Det kan vi nu dela med oss av. Svensk sjöfartstradition blir själva basen för skolan!

— På sikt kommer hundratals, för att inte säga tusentals elever att ha gått igenom kurser på WMU. Och det är klart att det kan komma att leda till positiva effekter för Sverige. Förr gjorde

man Sveriges flagga känd genom att skicka ut kryssaren Fylgia på världsomseglingar. Nu kan vi istället göra det genom bistandsprojekt, framhöll utrikesministern.

Efter invigningstalen överlämnade representanter för den svenska sjöfartsnäringsen gåvor till skolan och dess rektor Sölve Arvedson.

Mest uppskattad var gåvan från Maskinbefälsförbundet, vars direktör Folke Havik överlämnade 5 000 kronor som grundplåt till en fond för elevernas fritidssysselsättning.

Sölve Arvedson säger till Maskinbefälet:

— En mycket god idé och precis vad vi behöver. Jag hoppas att andra hjälper till att bygga upp fonden!

Sölve Arvedson var en av de allra gladaste invigningsdeltagarna. Men så har han också arbetat mycket hårt för skolans tillkomst och är en av dess initiativtagare.

Det var 1976 som Srivastava och Sölve Arvedson träffades första gången för att dryfta frågor som hörde samman med internationell sjösäkerhet och skydd för den marina miljön.

Stort behov

Srivastava skisserade behovet av personal som i utvecklingsländerna skulle kunna medverka till att fylla det enligt hans mening mycket stora behovet av förbättrade kunskaper för bland andra administratörer, inspektörer, rederiinspektörer och lärare inom sjöfartsnäringsen.

Efter detta samtal fördes planerna

vidare på ömse håll. Efter ett par mindre provkurser i Malmö antogs i november 1980 en resolution där IMO uttryckte sin önskan om att just Malmö borde bli platsen för ett internationellt sjöfartsuniversitetet.

Och nu är det verklighet! FN:s internationella sjöfartsorganisation, är ett specialorgan som har till uppgift att främja säkerheten till sjöss och hindra nedsmutsningen av haven från fartyg.

Internationellt kommer universitetet att gå under beteckningen The World Maritime University (WMU). De studerande är sjöfartsadministratörer, sjöfartsinspektörer och sjöpersonnallärare i högre positioner från u-länder där den här typen av utbildning inte existerar.

Sverige bidrar med en tredjedel av driftskostnaderna eller upp till 1 miljon dollar per år, men har redan satsat 100 000 dollar genom FN:s utvecklingsprogram (UNDP) som står för kostnaderna för det tekniska bistånd som behövs i starten. Malmö kommun står för utbildningslokalerna och bostäder för de studerande.

Hög utbildning

Studenterna, som ofta redan har en hög utbildning från sina hemländer, ska bo på Henrik Smithgården, där det finns små trevliga lägenheter. Många väntas ta sina familjer med sig till Malmö under studietiden. Kockum Fritid blir deras speciella rekreativställe.

Universitetet får samma rättsliga status som en ambassad. Ett tiotal fast knutna lärare från hela världen är redan på plats. Till dessa kommer ett 90-tal s k visiting professors som inkallas för specialkurser, seminarier och föreläsningar.

— Behovet av den här typen av utbildning är stort i tredje världen, understryker C P Srivastava. Många u-länder har under senare år haft en kraftigt växande handelsflotta. Det har betytt att länderna i större utsträckning har kunnat transportera sina egna varor, och på så sätt blivit mindre beroende av utländska transportföretag, men det har också betytt att bristen på utbildad maritim personal har blivit akut.

— För att klara situationen har länderna tvingats anställa utländsk personal för de mest kvalificerade posterna och det har blivit mycket dyrbart.

Det internationella sjöfartsuniversitetet i Malmö ska hjälpa till att fylla den här akuta bristen på administratörer till sjöfartsverk, besiktningsmän och inspektörer, lärare för högre maritim utbildning, och rederiinspektörer.

Dessutom kommer universitetet att

Den officiella invigningen skedde i Rådhushallen. Kommunrådet Nils Yngvesson och kommunfullmäktiges ordförande Arne Lundberg överlämnade en sillagumma till generalsekreterare C P Srivastava.

bidra till ökade kunskaper om internationella regler och bestämmelser, och på det sättet stärka säkerheten till sjöss och förhoppningsvis minska nedsmutsningen av världshaven.

Utökning på gång

Universitetet kommer i starten att kunna ta emot 75 studerande till de olika kurserna. Men behovet är stort. Bara till den första kursen har över 100 anmälningar från 44 u-länder strömmat in, och 1984 räknar man med att ha kunnat utöka antalet elevplatser till 150.

De flesta studerande följer en två-årskurs i allmän sjöfartsadministration, sjösäkerhetsadministration, lärutbildning och teknisk ledning av rederiverksamhet.

Det kommer också att finnas ett-årskurser för tjänstemän som sysslar med sjösäkerhet och för teknisk personal. Universitetet ska också erbjuda speciella kortkurser för personal som arbetar med transport av olja, gas och annat farligt gods.

Universitetet beräknas kosta 3,6 miljoner dollar per år att driva. Förutom Sveriges bidrag på upp till 1 miljon dollar per år för den kommande 5-årsperioden, bidrar UNDP med 300 000 dollar per år 1983 och 1984.

Omkring 1 miljon dollar per år väntas komma från u-länderna själva för att tacka en årskostnad för varje studerande på 10 000 dollar. De pengarna kan komma från UNDPs bistånd till landet, annat multi- eller bilateralt bistånd, specialbidrag till IMO eller WMU, eller från landets egen budget.

För återstående kostnader räknar man med frivilliga bidrag från givarländer, multilaterala organisationer, folkrorelse- och frivilligorganisationer, och liknande.

Erbjudande om bidrag har redan kommit från Danmark, Egypten, Frankrike, Grekland, Italien, Norge och Samväldessekretariatet. Västtyskland och Japan har också visat intresse.

För många u-länder är skapandet av en nationell handelsflotta av hög prioritet, speciellt i länder med en växande utrikeshandel.

Många av dem har vänt sig till IMO och UNDP för hjälp med utbildning och träning, och IMO/UNDP har byggt upp ett omfattande program för en stor del av IMOs 125 medlemsstater.

Likriktare

Det nya internationella sjöfartsuniversitetet i Malmö ska fungera som en likriktare för denna internationella ut-

Det nya universitetet fyller ett stort behov inom modern sjöfart, framhöll Lennart Bodström. Här tillsammans med C P Srivastava.

bildning. Meningen är att en ständig dialog ska föras mellan universitetet och regional och nationell utbildning över hela världen.

UNDPs och IMOs stöd till sjöpersonalutbildning i tredje världen är av stor betydelse, och exemplen på insatser är många.

FNs informationskontor i Köpenhamn ger några exempel:

- *Angola.* En sjöpersonalskola håller på att byggas i kuststaden Lobito. Den beräknas vara färdig 1986 och ska då bli ett utbildningscenter för det portugispråkiga Afrika.
- *Bangladesh.* Sjöpersonalskolan får varje år in ca 3 000 ansökningar till 44 tillgängliga utbildningsplatser. Efter genomgången utbildning anställs eleverna i det statliga rederibolaget som har som målsättning att ta hand om 40 procent av landets sjötransporter, och utöka sin flotta från 25 till 40 fartyg fram till 1985.
- *Ghana.* Den regionala sjöpersonalskolan i Accra förser de engelskspråkiga länderna i Västafrika med utbildad personal för att möjliggöra export och import med egna nationella handelsflottor. Positiva effekter av detta är ett minskat utflöde av hårdvaluta, att den egna rederikapaciteten utvecklas, att arbetstillfällen skapas och att exporten underlättas vilket minskar beroendet av omvärlden.
- *Filippinerna.* Vid sjöpersonalskolan pågår ett projekt för att ge 100 däcksofficerare och 100 maskiningenjörer i handelsflottan kunskaper

enligt internationell standard. Även andra u-länder kommer så småningom att få del av utbildningen.

Text: Mats Nihlén
Foto: Anders Lager

STCW-konventionen träder i kraft

IMOs konvention om sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen) träder i kraft den 28 april 1984.

Befäl och manskap som inte tidigare tjänstgjort i vissa typer av fartyg ska enligt konventionskraven ha fått inskolning ombord samt ha genomgått brandskyddsutbildning innan vederbörande kan tilldelas särskilda arbetsuppgifter i förbindelse med last och lastutrustning.

Kraven på specialbehörigheter för tank-, kemikalie- och gaslasthantering utvidgas till att omfatta befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förstemaskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning och omvårdnad vid överföring eller hantering av last. □

Namnbyte

Electrolux-Wascator ABs Environmental Systems Division, mest känd för sina vakuumtoaletter, kommer i fortsättningen att heta Electrolux Envirovac, ett namn som företaget tidigare har använt i USA. □